

rettet disse Brug under saa ugunstige Forhold. I mine senere Taler har jeg gjort dette gældende Gang paa Gang, og hvis det ærede Medlem ikke kan forstaa, hvad jeg siger, er det ikke min Skyld, men Grunden er svigtende Opfattelsesevne hos det ærede Medlem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

N. C. Jensen: Til det ærede Medlem Hr. Bording skal jeg sige, at jeg har ingen Interesse i at fremdrage hans personlige Forhold, men jeg synes, det lyder overordentlig daarligt at angribe andre for det, man selv har gjort. Det er mig ret ligegyldigt, om det er en Socialdemokrat eller en Radikal, om det er en Gaardmand eller en Herremand. Resultatet bliver det samme: der forsvinder et Jordbrug. Jeg synes ikke, man med nogen som helst Ret kan staa og sige, dette er galt, naar man selv praktiserer det.

Til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen skal jeg sige, at i § 3 i Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje staaar der: „Naar Udstykningen har fundet Sted, skal Vurderingsraadet ansætte hver enkelt Parcel til en Værdi, svarende til den Pris“ o. s. v. Dette skal Vurderingsraadet altsaa, naar Udstykningen er i Orden, og den maatte jo være i Orden, det kan ikke være andet. Men lad nu det være, hvad det vil, saa siger jeg: lad ossaa nu faa atvide, hvorledes hele Forholdet er, for nu maa Udstykningen vel være i Orden. Lad os faa at vide, efter hvilke Principper der er handlet. Har man handlet vilkaarligt overfor den enkelte? Har man ladet dem trække i Lotteriet? Har man sagt til een Mand: vi fritager dig for Skat i 5 Fjerdingsaar, og til en anden: vi giver dig en Parcel, som kan give dig en Indtægt af 7 000—8 000 Kr. det første Aar? Lad os faa at vide, hvordan Landet ligger! Det er Oplysninger om Forholdene i det hele taget, vi skal have, og jeg haaber, at det Udvalg, som bliver nedsat, vil skaffe Klarhed til Veje, for det trænges der til.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Søren Qvist har Ordet for en kort Bemærkning.

Søren Qvist: Jeg kunde i Anledning af den Fejde, der er udbrudt mellem det ærede Medlem Hr. Bording og det ærede Medlem Hr. N. C. Jensen have Lyst til med Formandens Tilladelse at citere lidt af, hvad det ærede Medlem Hr. Bording udtalte for-

leden Dag. Det ærede Medlem sagde: „Jeg har i de sidste 20 Aars Opgangsperiode set, hvorledes mange af de oprettede Brug er gaaet over enten til Smaakapitalister eller solgt til ubemidlede med stor Fortjeneste, og disse vil nu have Vanskelighed ved at klare sig, naar Priserne gaar nedad“, og saa kommer det vigtigste: „eller hvad det allerværste er, de er blevet nedlagt, idet de er opkøbte til Sammenlægning med andre Ejendomme. Med disse Erfaringer fra Opgangsperioden, tror jeg, det vil blive nødvendigt at gaa til andre Besiddelsesformer, thi der er sikkert mange Husmænd og Landarbejdere, der har erfaret, hvor vanskeligt, for ikke at sige umuligt, det er at faa fat i et Stykke Jord.“ Naar en Mand taler saadan, tror man jo, han har sit eget Kram i Orden, og at han ikke selv har været med til „det allerværste“, nemlig at nedlægge et Husmandsbrug og lægge det ind under sin egen Gaard. Det ærede Medlem Hr. Bording sagde, at man ikke skulde blande sig i hans private Forhold, og at Socialdemokraterne ikke skulde leve under Særlove; det er der heller ingen, der siger; men naar en Socialdemokrat kritiserer andre, fordi de har nedlagt et Brug og lagt det ind under en Gaard, tror man dog, at den paa-gældende Socialdemokrat ikke selv har gjort det samme. Man forlanger ikke af Socialdemokraterne, at de skal leve under Særlove, men derimod, at der skal staa Handling bag deres Ord, og det forekommer mig ikke, at der i dette Tilfælde har staaet Handling bag det ærede Medlem Hr. Bordings Ord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Ulrich, at jeg synes, der var ikke saa lidt Graad i det ærede Medlems Stemme, hver Gang han talte om Nybyggerne paa Egholm. Jeg nævnte det ikke i min første Tale, fordi jeg fandt, det hørte under det næste Lovforslag, vi skal behandle, men da man kom ind paa dette Emne, tog jeg det op. Der er nemlig den Forskel paa det ærede Medlem Hr. Ulrich og mig, at medens jeg fra første Færd stillede det samme Krav, som mit Parti stillede straks ved Forhandlingens Begyndelse, nemlig Kravet om at komme disse Nybyggere til Hjælp, fordi de paa Grund af en uheldig Bestemmelse i Loven er kørt fast med det samme, saa græd det ærede Medlem Gang paa Gang, uden at han dog et eneste Sted i sin Tale sagde, at han vilde være med til at hjælpe dem, eller paa hvilken Maade